

ALBINA

REVISTA POPULARA

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârbovceanu	P. Dulfu
G. Coșbuc	V. S. Moga
G-I P. V. Năsturel	N. Nicolaescu
Gh. Adamescu	Gr. Teodosiu
I. Oescu	C. C. P.-Tașcă

ALBINA

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonam. în străinătate pe an lei 8
 „ „ „ pe 6 luni „ 3 | Un număr . . . . . 15 bani.
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica puștătate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisele nepublicate se ard.

SUMARUL :

Legile țării: *Artur Gorovei*, Despre filiațiune.

Literatură: *Em. Gârleanu*, Intunec.

Economie rurală: *Irimia Popescu*, Boalele oilor: Aprinderea matelor mieilor.

Vieța rurală: *D. Ionescu-Morel*, Unde duce munca.— A treia scrisoare a lui Mitu Vechente către fiul său. (Cu o ilustrație).

Medicină-Higienă: *Dr. C. A. Macri*, Cum să fim sănătoși: Să ne exercităm corpul și mușchii.

Pagina copiilor: *V. Balintescu*, Fă bine, că bine găsești.

Bibliografie: Revistă nouă.— Cărți primite la Redacție.

Cronica: *Cum s'a serbat semicentenarul unirii în comunele rurale:* Mehedinți: Bârlogeni; Ciovrânășani.— Muscel: Leordeni; Jurgu.— Neamțu: Pipirig.— Prahova: Drajna-de-sus; Teșila.— Putna Câmpurile.

Familia regală la Sinaia.— Asociațiune de comune.— Pentru cultura zarzavaturilor.— Ziar român osândit.— Nașterea unei prințese în Olanda.— Recunoașterea regalității bulgare.— Evenimentele din Turcia. (Cu 5 ilustrațiuni: Fostul Sultan Abdul Hamid.— Mohamed V, noul Sultan.— Moscheia Sf. Sofia.— Planul Constantinopolului și al împrejurimilor.— Poarta palatului Dogmâ-Bagec).

Pagina glumeață: „După faptă, plată“. (Cu 2 ilustrațiuni).

Muzică: *G. Popescu-Brănești*, Fulgi de zăpadă, cor pentru trei voci egale.

Suplement: Buletinul activității sociale a preoților și învățătorilor No. 42 dela 26 Aprilie.

LEGILE ȚĂRII.

DESPRE FILIAȚIUNE.

drepturile și datorile pe cari le au părinții asupra copiilor și copiii asupra părinților se numesc, în lege, *filiațiune*. Altfel, *filiațiune* mai însemnează scoborirea în linie dreaptă. *Fiu* se zice pe latinește *filius*, și *filiațiune* vine dela acest cuvânt.

Când reclamă cineva o moștenire, trebuie să facă dovada *filiațiunii*, că adică i se cuvine lui moștenirea cu drepturile care le are asupra ei, în puterea înrudirii care este între el și acela a căruia moștenire o cere.

Pentru a dovedi filiațiunea unei persoane, trebuie să se facă mai multe dovezi de odată. Dacă cineva zice că este fiul cutărei persoane, trebuie să dovedească mai întâiu că acea persoa năansăcut un copil în cutare zi, și apoi să dovedească că el este copilul acela.

Cu aceasta s'a dovedit *maternitatea*, adică s'a dovedit că mama persoanei aceleia este cutare persoană; când se dovedește cine-i este tată, se zice că s'a dovedit *paternitatea*.

Avem, prin urmare, *filiațiune maternă* și *filiațiune paternă*.

Dar nu-i destul să facă cineva dovada filiațiunii maternele sau paternele, pentru ca să aibă totdeauna drept la orice moștenire. După legile noastre un copil nu are drept la moștenirea tatălui său nelegiuit, adică la moștenirea aceluia care nu a fost căsătorit după lege cu mama lui. Astfel avem o *filiațiune legiuită* și o *filiațiune nelegiuită*.

Filiațiunea nelegiuită este și ea de mai multe feluri. Copil *natural* este acela ai cărui părinți n'au fost căsătoriți, dar legea nu i-ar fi împiedicat să se căsătorească, și care chiar s'ar putea căsători și după nașterea copilului.

Adulterin se numește copilul al cărui unu dintre părinți eră căsătorit cu altă persoană când a fost zămislit, cu alte cuvinte copilul născut din preacurvie; iar *incestuos* este copilul ai cărui părinți nu se pot căsători, din pricina înrudirii prea apropiate.

În cele ce urmează avem să vorbim mai întâiu despre filiațiunea legiuită, și cum se dovedește ea.

După cum știm, un copil este legiuit când s'a zămislit în timpul căsătoriei. Dar cum s'ar putea dovedi aceasta? Iaca, de pildă, doi tineri se căsătoresc, și înainte de a se împlini nouă luni dela căsătorie, nevasta naște un copil; ar putea bărbatul ei să spuie că nu-i al lui acel copil?

Poate da, și poate nu; asta atârnă dela cât timp dela săvârșirea căsătoriei s'a născut copilul.

Cercetările oamenilor învățați au dovedit că poate trăi un copil care a fost purtat 180 de zile, și că peste 300 zile nici o femeie nu poate purta un copil. Prin urmare, dacă dela săvârșirea căsătoriei până în ziua nașterii s'au împlinit 180 de zile, copilul este socotit că are tată pe soțul mamei sale, și acesta nu se poate lepăda de dânsul; pentru că, după lege, tatăl unui copil este acela pe care îl dovedește căsătoria.

Am presupus că este vorba despre un copil venit în lume mai curând de cum se întâmplă de obicei. Acuma să presupunem că doi tineri s'au căsătorit și peste o săptămână moare soțul, iar după trecere de nouă luni dela săvârșirea căsătoriei nevasta naște un copil. Ar putea rudele bărbatului să ia moștenirea rămasă dela el, sub cuvânt că copilul nu este al lui, de vreme ce s'a născut după nouă luni dela săvârșirea căsătoriei?

Asta iar atârnă dela împrejurări: dacă s'a născut copilul în a treisuta zi dela săvârșirea căsătoriei, mortul îi este tată, și toată averea lui este a copilului; dacă s'a născut în a treisuta și una zi dela săvârșirea căsătoriei, copilul este nelegiuit și nu are nici un drept la moștenirea aceluia care a fost căsătorit cu mama lui.

S'ar mai putea întâmpla și altfel, ca adică să se nască un copil în timpul căsătoriei, pe când tata este în viață, dar copilul să nu fie al tatălui. Acesta atunci are dreptul să se lepede de dânsul, pentru ca să nu-i ia moștenirea un copil născut din preacurvia nevastei lui.

Dar iarăși nu-i este îngăduit unui soț să-și facă nevasta de răs, numai pe presupuneri, precum se întâmplă câteodată. Poate bărbatul să se lepede de copilul născut de nevastă-sa în preacurvie, numai când aceasta i-ar fi ascuns nașterea copilului sau l-ar fi înscris la primărie ca născut din tată necunoscut.

Lepădarea aceasta de copil de către tată, se face prin un proces la Tribunal, cu anumite forme. În limba judecătorească, acest fel de proces se chiamă *acțiune în nerecunoaștere*, și sunt anumite condițiuni pentru ca cineva să poată porni astfel de judecată.

Dovada filiațiunii legiuite se face cu actele stării civile, și anume cu actul de naștere al celui care cere dovada, și cu actul de căsătorie al părinților lui. Ca să fi copil le-

giuit al cuivă, trebuie ca părinții tăi să fi fost căsătoriți după lege.

Sunt încă mulți oameni, în țara noastră, cari nu pot să aibă acte de naștere, pentru că pe vremea când s'au născut ei, la noi nu se țineau registrele stării civile. Unui asemenea om, dacă i se tăgăduiește că este fiul cutărei persoane, îi este îngăduit să-și facă dovada filiațiunii cu marturi, cari să spuie sub jurământ că el a purtat totdeauna numele părintelui a căruia fiu zice că este; că tatăl său l-a ținut totdeauna de fiu drept al lui și că a îngrijit, ca un părinte, de creșterea, de întreținerea și de căpătuirea lui; că toată lumea îl știe că este fiu al acelei persoane și că familia îl recunoaște tot așa.

Această dovadă se numește *posesiune de stat*.

Se mai poate întâmpla și altfel.

Un copil este înscris la primărie sub un nume mincinos. De pildă, cutare femeie naște un copil, și se scrie în condici că l-a născut altă femeie; sau se scrie că acel copil a fost găsit, și nu se știe cine-i sunt părinții; ba, se poate ca în loc de a se scrie că s'a născut copilul cutăror soți, să se scrie că s'a născut copilul cutărei femei din tată necunoscut.

Cu marturi vrednici de credință se poate dovedi că cele scrise în actul de naștere sunt neadevărate, și să se arate cum stă adevărul. Dar, pentru a dovedi aceasta, și pentru ca judecătorii să fie în seamă arătările marturilor, trebuie ca aceștia să fie oameni cinstiți, cu frica lui Dumnezeu și cu rușine de lume, și să nu-și puie sufletul pentru un pahar de rachiu, precum fac unii ticăloși.

Și să nu credem că și marturii sunt primiți orișicând, pentru a se face dovada filiațiunii când nu avem act de naștere. Ca să fie îngăduită dovada aceasta, trebuie să avem, după cum cere legea, un *inceput de dovadă scrisă*. Adică: dacă Ion zice că-i fiul lui Vasile, și nu are act de naștere, poate să dovedească acest lucru cu marturi, dacă s'ar găsi vre-un ceaslov sau vre-o condică în care să fie trecută nașterea lui, ori să fie niște scrisori din partea tatălui sau a mamei, sau chiar acte publice sau particulare, din care s'ar putea bănuî că Ion este fiul lui Vasile.

Am spus că copiii din flori sunt socotiți ca și cum n'ar avea tată. Acești copii nu au nici un drept la moștenirea tatălui lor, pe care legea nu le dă voie să-l recunoască drept tată. Dacă însă un asemenea părinte vrea să-și îndrepte greșala ce a făcut, poate să se însoare cu mama copilului, și în actul de căsătorie amândoi soții să l recunoască, și atunci copilul are toate drepturile, ca și cum ar fi fost născut în timpul căsătoriei. Ba, mai mult încă, soții aceștia pot recunoaște chiar pe un copil al lor care nu mai trăește în ziua când ei se căsătoresc; în asemenea caz, dacă copilul lor astfel recunoscut ar avea moștenitori, aceștia au toate drep-

turile pe cari le-ar avea și alți nepoți, fi ai unui copil al lor născut în timpul căsătoriei.

Copiii nelegiuți și nerecunoscuți prin căsătoria părinților lor — după cum am mai spus — nu au nici un drept la moștenirea tatălui lor, și nici nu-l pot sili să-i recunoască. Astfel de copii, însă, au toate drepturile la moștenirea mamei și a colateralilor ei, după cum și mama și colateralii ei au drept la moștenirea acestor copii, când mor și n'au urmași, și chiar pot să cheme pe mama lor în judecată pentru a o sili să-i recunoască. Pentru a izbuti în asemenea judecată, se cere ca copilul să aibă un început de dovadă scrisă, cum am lămurit mai sus.

Artur Gorovei.

INTUNEREC

Bătrânul mergea pe alee, pipăind pământul cu bastonul în care se sprijinea. Ținând capul drept, urmărind par'că ceva departe, fața lui avea par'că ceva din răceala chipurilor săpate în piatră; înfățișarea lipsită de izvoarele de lumină ce absorb sufletul ca să-l reverse în afară — ochii.

Dar când bătrânul se opri să asculte, să recunoască, după mers, pe cel care venea spre dânsul, zâmbetul ce-i flutura la colțul buzelor, li împrăștiă peste căutătură o adiere de blândețe și duioșie. Strigă bucuos :

— Tu ești, Grigore, nu-i așa ?

Venind din capătul celălalt al aleii, conul Grigore se sili să dea cuvintelor lui o întorsătură de veselie.

— Ai ghicit, coane Vasile. Ai ghicit ca totdeauna. Dar ce faci prin grădină ?

Conul Vasile ridică bastonul, arătând de jur împrejur.

— N'au ieșit toate găngăniile la soare? Eu ce eră să fac!

Și prinse să râdă.

— Voiam să intru în casă, dar fiindcă ai venit, mai stăm puțin pe-o bancă.

Conul Grigore vroi să se așeze chiar pe aceea lângă care erau; atunci bătrânul întinse mâna să-l prindă de haină.

— Nu, nu aici; în fund, la locul meu obișnuit. Aici e umbră; acolo soarele parcă și plouă razele, aici și le preocupetește. Mie-nu-mi plac sgârceții!... he! he! he!

Și începă să râdă iar, întretăiat, cum râd moșnegii.

Apoi cu acel simț puternic pe care-l au orbii și care le înlocuește într'un chip așa de nemernic ce e mai scump și mai frumos în natură, lumina, conul Vasile se întoarse și o luă la

dreapta, pe o cărărușe, înaintea prietenului său. În fund găsiră banca și se așezară jos.

Conul Grigore tăcea, o umbră de mâhnire îi întunecă fața. Din potrivă, niciodată nu păruse mai mulțumit conul Vasile: își scoase pălăria, își trecu mâna prin păr, pe urmă simțirea i se revărsă prin vorbe.

— Ce frumoasă zi, Grigore! Ce zici! Uite, îți spun drept, simt cum căldura asta blândă, dulce, nu știu cum, îmi străbate prin piele până la suflet. Ce zi, ce zi! De mult, ei! tare de mult, n'am fost fericit ca astăzi.

Conul Grigore de abia răspunse, ca să zică ceva:

— Da, e o zi foarte frumoasă. Mai toate zilele de Mai sunt așa. Bătrânul zise repede:

— Nu, nu; uite, eri n'a fost așa. Fără de îndoială, de mult, tare de mult n'a fost așa zi frumoasă. Și iarba trebuie să fi crescut măricică, nu?

— Da, măricică.

— Îi simt mirosul,— miroase a proaspăt, îți aduce aminte de copilărie par'că. Nu-i așa? Ție nu-ți aduce aminte de copilărie mirosul ierbii proaspete?

Conul Grigore se uită mirat la dânsul:

— Da, firește, de copilărie.

Bătrânul urmă:

— Au înflorit salcâmi. Trebuie să fie albi de floare. E un salcâm pe aproape; dă-mi o floare.

Prietenul se sculă, se duse câțiva pași, aplecă o creangă, și rupse câteva flori.

Bătrânului îi pără rău:

— Prea multe ai rupt, e păcat!

Apoi le mirosi, făcând cu glasul înecat de plăcere: Ah! ah! ah!

Peste puțin își dete capul pe spate și rămase așa, ca pierdut într'o visare dulce. Își aducea poate aminte de alte zile.

— De o zi ca asta, încep conul Vasile, îmi amintesc ca prin vis... O fi vre-o treizeci de ani... Mă chemase Mihai Sturza la Socola... Atunci am văzut întâiași dată pe nevastă-mea, pe Profira.... Era tot prin Maiu. Cântau privighetorile, ziua, prin bolțile de verdeață ale grădinii...

Apoi deodată tresări:

— Ai văzut pe Maria? Ei! ai văzut ce face îngrijirea! Aproape s'a făcut bine, se întremează pe zi ce merge. Doctorul mi-a spus că cel mult în două trei zile o să poată alerga prin grădină.

Apoi râse iar întretăiat și își subțiiă glasul, ca pentru o a-lintare.

— Fetița tatei, fetiță!...

Conul Grigore ridică în sus capul, fața i se strânse ca de o durere nemărginită; totuși răspunse, cu glasul înecat:

— Da,... e mult mai bine. Am văzut-o.

— Azi m'a luat de după gât și m'a sărutat... Da, da, vezi! ne-am luat cu vorba, haidem să o scoatem puțin afară, într'un j/îlț. Haidem, Grigore.

Bătrânul se sculă, își luă bastonul și, sprijinindu-se de brațul prietenului său, o luă spre casă.

Pe Maria, fata lui, care îi era mai scumpă decât viața, conul Vasile nu o putuse privi decât vreme de două luni de zile. În urma unei răceli, urmată de o boală grea, boierul pierduse vederile cu totul. Desnădejdea ce-l cuprinsese fusese așa de mare, că vroia să se omoare. Ar fi dat toată averea aceluia care l-ar fi putut face măcar să zărească. Dar ochii i se stinseseră pentru totdeauna; întunerecul ce avea să-l învăluiească în mormânt, îl înfășurase din viață. Nefericirea îi era cu atât mai grozavă, cu cât nu-și putea vedea copilul pe care-l iubea la nebunie. Zile întregi sta lângă leagăn, și din ochi îi cădeau șiroaie de lacrimi.

Cu vremea însă, desnădejdea i se schimbă într-o împăcare cu sine de toate; și-l hotărî să-și primească soarta așa cum i-o lăsase Dumnezeu. Iar mai târziu când fetița începuse să vorbească, să-i cânte, o mulțumire pe care n'o simțise până acum i se scobori în suflet, și fericirea că-i poate asculta glasul și sărută obrazul, îl făcu să dorească din nou să trăiască. Să trăiască pentru copilă.

Trecuse ani de zile. Lumina ochilor conului Vasile părea că se stinseseră în schimbul altui dar mai mare: fata lui, Maria. Dânsa ajunsese acum de șaptesprezece ani. Dar în primăvara acestui an, se îmbolnăvi de răceală. Desnădejdea conului Vasile fusese tot atât de mare, ca atunci când își pierduse vederile. Doctorul se temeă mai mult de viața bătrânului decât de aceea a fetei, pe care în adevăr o și ridicase din pat. Conul Vasile se liniști, dar putința unei noi pierderi îl aruncă de multe ori în cea mai dureroasă neliniște. Copila se însănoșă, dar în piept îi rămăsese o urmă adâncă.

Dela boala ceea nu se mai întremase cum se cade; slabă, fără un pic de sânge, tușea sec, și în urmă începuse să verse sânge. Doctorul spuse coanei Profirei să aibă nădejde în Dumnezeu, însă în aceeași vreme o rugă să nu cumvă să spuie conului Vasile, pentru care acest lucru ar fi fost moartea. Copila, ca toți ce sufăr de piept își presimțea sfârșitul, dar cu acea iubire gingașă și nemărginită ce o au unii copii pentru părinții lor, căută ca prin veselie, prin glumele ce le făcea de câte ori se potriveau împrejurările, să-l înșele pe conu Vasile. Se stingeă pe fiice zi câte puțin, ajunsese ușoară și subțire ca o pană, și totuși, de câte ori se apropia conul Vasile de dânsa, îl primea râzând, bătând din palmele ei străvezii.

Acum două luni căzuse iar la pat. Nu putură să-i ascundă bătrânului. Conul Vasile avu o clipă de nebunie, nu mai voia să se deslipească de patul fetei. În sfârșit tinerețea și îngrijirile o mai smulseră încă odată din brațele morții, ca să-i mai prelungească suferința, dar era pierdută cu desăvârșire. Putea să se stingă în ori și care clipă.

În ziua când o îmbrăcară și o așezară în jilț, la fereastră,

doctorul luă pe conul Vasile de mână, îl duse lângă fata d-sale și-i zise:

— Vezi, coane Vasile, ți-am ridicat-o iar. Fiți cuminți amândoi, că are să fie bine.

Astăzi doctorul Franț venise de dimineată, se duse lângă bolnavă, se uită la ea și o mângâie pe obraz. Conul Vasile, pe care zadarnic se încercase până acum să-l îndepărteze, să-l ducă undeva la țară, să-l pregătească acolo, încet, cu multă chibzuință pentru grozava lovitură ce avea să sufere, se apropiă!...

Când îl văzù, doctorul Franț tresări, dar se reculese repede.

— Coane Vasile, peste două trei săptămâni „tutuia“ Maria poate prinde fluturi prin grădină.

Conul Vasile răsă întretăiat, întrebă:

— Da? da? Fetița tatei, fetiță!

Copila închise ochii și printre genele strânse isvoriră două lacrimi mari. Conul Vasile îi luă mâna și i-o sărută, iar d-r Franț și coana Profira, dându-se la spatele copilei, începură să plângă.

Doctorul chemă, într'altă odaie, pe coana Profira și-i spuse cu glasul înjumătățit:

— Coană Profiro, trebuie să nădăjduim mereu, dar ar fi bine dacă ai îndepărta pe conul Vasile. Eu am să încerc să-l iau mâine dimineată. L-aș lua acum, dar nu-mi vine să-i spun. Azi m'aș trăda.

Și apoi urmă, în șoaptă:

— Până mâine cred că... cred că n'o să fie nimic...

Coana Profira, înțelese, simți că se înecă, de abia întrebă

— Cum, așa degrabă, domnule Franț, te rog, spune-mi!

Domnului Franț i se umeziră iarăși ochii, o luă de mână și plângând ca după copilul lui, răspunse:

— Da... degrabă... prea degrabă

Coana Profira își duse mâinile la piept și le apăsă cu toată puterea, apoi înădușindu-și durerea, gemu adânc și căzu pe covor. Doctorul o ridică repede în brațe, o puse pe pat și chemă slugile.

După îngrijirile doctorului, coana Profira își veni în cunoștință; dar, mută de durere, nu mai putea scoate nici o vorbă.

Doctorul plecă, iar conu Vasile, întinerit de bucurie, se scobori în grădină, pipăind pământul cu bastonul.

Când bătrânul și conul Grigore intrară în odaie, coana Profira stătea în genuchi lângă fată.

Când se auziră pașii, copila tresări și întoarse capul spre ușă; conul Vasile începù din prag:

— Uite, am venit cu Grigore să-ți facem gustul, fetița tatii, să te scoatem cu jilțul în grădină, la soare.

Fata răsturnă capul pe spate, ostenită.

Coana Profira se împotrivi:

— Lasă, Vasile, Mariei îi e cam somn.

Dar copila își încordă puterile:

— Nu, mamă, nu mi-i somn, chiar vreau să iau puțin aer.

— Da, nici vorbă, nici vorbă, fetița tatii, răspunse conul Vasile. Ia să vie două slugi ca să ridice jilțul.

Două femei apucară jilțul, și încet îl scoaseră din odaie. Copila răsturnă iarăș capul pe spate și închise ochii. Cu buzele întredeschise, părea un chip de ceară. Coanei Profirei i se părut că o scoate moartă în sicriu, nu mai putu să rabde, alergă în iatac și isbucni în strigăte de durere.

În această vreme, slugile așezară jilțul lângă o bancă, în soare, îl puseră jos și plecară.

Conul Grigore cu sufletul strâns stătea deoparte. Bătrânul se apropiè de fata lui și o sărută pe frunte.

— Ce zi frumoasă, fetița tatei! Florile de salcâm te adorm. Vrei o floare de salcâm? Grigore, adu-i o floare.

Degetele fetei nu putură ține floarea.

— Aerul îți face bine, fetiță? Întrebă conul Vasile.

Copila șopti:

— E cald... Mi-i bine!

Conul Grigore plecă în jos capul, și se așeză pe celălalt cap al băncii. Steteau așa, câte trei fără să scoată un cuvânt.

Grădina eră neclintită, nu se mișcă nici o frunză, nici un fir de iarbă. Conul Grigore își șterse ochii și privi spre copilă. Deodată tresări, se uită la bătrân, apoi se apropie de jilțul în care fata cu capul pe un umăr părea că doarme. Îi luă mâna. Se sfârșise. Sufletul sburase.

Conul Grigore simți că o sudoare rece îi umezește părul, gemu ca și când ar fi fost rănit.

Conul Vasile întoarse repede capul, și vroii să se apropie.

— Ce face fetița tatei?

Dar prietenul cu sufletul împietrit de groază, îngână:

— Nu o atinge... las'o puțin să se odihnească... a adormit. Conul Vasile, fără să mai scoată o vorbă, fără să o atingă, se plecă spre jilț, zâmbind.

Dar deodată, cu acea presimțire necunoscută, care veșnic trăiește ca o altă ființă, în noi, să ne șoptească numai adevărul crud și nebănuit, bătrânul se ridică iute, apucă dintr'o dată mâna fetei, își lipi obrazul lângă al ei, apoi, un horcăit surd și adânc îi răsună în piept, și, ca fulgerat, se rostogoli, mort, pe nisipul aleii... Conul Grigore, nebun de spaimă, alergă să cheme pe cineva.

Iar fața albă, gingașă și liniștită a copilei, părea că nu fusese nici odată însuflețită, părea că fusese întrupată așa numai pentru fericirea ochilor ce o puteau privi;— o floare din raiu, peste care se revărsă „Lumina“.

Em. Gârleanu.

BOALELE OILOR.

Aprinderea mațelor mieilor.

Aprinderea mațelor mieilor se întâmplă când ei sunt ținuți în grajduri umede, murdare, când răcesc, când laptele oilor dela care sug este stricat, când oile, mamele lor, sunt bolnave.

De obicei, boala se arată în cele dintâi zile după fătare, se poate întâmpla însă să se ivească și mai târziu. Câte odată se mărginește numai la câțivă, altă dată cuprinde un mare număr din mieii turmei.

Mielul bolnav șade retras, culcat într'un colț al oeriei, iar în mers rămâne cu totul în urmă de turmă. Cam cocoșat, cu pânțele umflăt, nu mai caută a mânca, a suga. Uitându-ne la fața lui, îl vedem trist, fără curaj. Are dese eșiri afară, la început mai tare, apoi din ce în ce mai subțire, în cât în cele din urmă, când i se apropie moartea, trece prin el aproape numai un fel de apă negricioasă ce împrăștie un miros cu totul urât.

Boala îl slăbește și îi slește repede puterile, omorîndu-l în două trei zile.

Aprinderea mațelor meilor se caută cu anevoie, de aceia cel mai cu minte lucru este a feri mieii de această boală, îngrijindu-i bine, atât pe ei, cât și pe mamele lor. Oeria în care se vor ține va fi curată și bine aerisită.

Se va încercă lecuirea lor dându-le zeamă de fier-tură de sămânță de in sau de orz.

Carnea mieilor tăeați, fiind bolnavi de aprinderea mațelor, este vătămătoare pentru omul ce o mănâncă.

Irimia Popescu.
Medic Veterinar.

Pe ce căi să ne îndrumăm feciorii.

Unde duce munca.

— *A treia scrisoare a lui Mitu Vechente către fiul său.* —

După cartea care mi-ai trimis-o, bănuiesc că ascuți de sfaturile care ți le dau în rândurile trimise din când în când. Bine, băete, numai așa poți să faci mângâerea zilelor de bătrânețe ale mele și ale maică-ti.

Iacă, mai acum câteva zile veni în sat feciorul lui Radu Moțatul din capul satului și când l-am văzut bărbat, om cu minte a întreagă, mi s'a umplut inima de bucurie, gândindu-mă la tine...

Copilul lui Moțatu acum e, om cu învățatură multă, e îmbrăcat în straie frumoase și vorbește așa de bine, și de limpede.

Să-l fi văzut, Bucure, cum grăia cu feciorul boierului Niculcea, cu conul Alexandru, o limbă, așa, par'că era o limbă pasărească, spusă, iacă zău, numai în vârful buzelor. Tot mi-am muncit eu capul ca să prind câte o șoaptă din ciripitul lor, dar, pace, nu puteam de fel, mai rău mă incurcam. D'apoi mai pe urmă după ce s'a despărțit de conul Alexandru, l-am chemat și eu d'oparte și am stat de vorbă cu dânsul, dar, știi, am grăit în limba noastră care-i tare dulce și câte mai mi-a spus!

E om foarte priceput.

Și am prins a-l întreba: Da bine, Răducule, ce fel de graiu era cel cu care ciripiai cu boerul!

— Ei, ei, tată Mitule, e limba franțuzească. Ai să auzi mai târziu și pe Bucur grăind-o; dar numai dacă i-o plăcea să învețe la școală.

— Apoi, da, da, îi place să învețe, șoptii eu.

— Să dea Dumnezeu, mai zise el cu graiul domol, liniștit.

Și să vezi, tătucule, câte mai mi-a spus de prin lume!

Și că a făcut școli mari, și multe și că acum l-a trimes „statul”, în alte țări departe, departe, să învețe și mai mult. De... te pomenești c’or avea de gând să-l facă ceva mai mare în județul nostru; și ce bine ar fi!

Când i-am spus că ne-am dat cu gândul ca să intri în școala de meserii, i-a părut tare bine și mi-a spus că ne-am gândit sănatos.

Răducu a venit prin sat ca să-și ia ziua bună dela taica și maica lui, și dela noi toți, că o să se ducă prin locuri străine și a stat vre-o cinci zile acilea, la căsuța lui.

Și să vezi: a fost pe la curtea boerească în strae nemțești, și apoi după asta le-a lăsat și s’a îmbrăcat tot timpul cât a fost la noi cu o cămașe albă, cusută numai în flori și fluturi, cu niște opinci numai cu ciucuri, cu un cojoc lucrat în fire de in și de mătase și cu o pălărie mare, plină numai de flori de toată frumusețea.

Și Duminecă, tătutele, dis-de-dimineată, a fost la biserică și a ascultat cu smerenie, lângă taică-su, sfânta slujbă a Părintelui Tudor; iar după amiază a fost la hora noastră mândră. Doamne, Doamne, ce-a mai jucat!

Se afundă pământul sub picioarele lui și strigarile de horă numai el le chiotea:

„Cine hora n’o jucă...”

Așa tot strigă el, când hora era în toiul ei, și-și dădea pălăria plină de flori pe o parte, o mână o ținea la șold, iar cu cealaltă se ținea legat de horă; și era prins lângă fata lui moș Patru.

După ce hora s’a mai domolit, apoi se duse unde era boerul cel mare, conul Alexandru și cu duduia Ilinca. A dat mâna cu toții și a stat acolo multă vreme de vorbă.

He, hei, tata, iacă un om, care a ajuns undevă prin muncă; dar n’a uitat că se trage din niște părinți ce poartă cojoc mare și căciula de păr de oaie înfundată până în urechi. A venit în sat, i-a văzut; și de dragul lor și al oamenilor, și-a lăsat hainele cele scumpe și a îmbrăcat cămașa cusută cu fluturi, cojocul frumos și o pincile cu ciucuri.

Vezi, nu e bine cum fac alți copii, de uită tot, tot,—

«Se duse unde erà
boierul cel mare, co-
conul Alexandru...»

nici că mai bagă în seamă pe părinți; dar să știi dela mine, pe ăia nu-i iartă mânia lui Dumnezeu.

Oricât de mare om să ajungi, trebuie să te gândești la cei ce ți-au dat viață și să-i iubești, să-i respectezi, să-i ajuți mai ales la zilele de bătrânețe, când e tare greu.

Multă cinste și mare bucurie a adus Radu în casa părinților lui.

Mie îmi creștea inima, când îl vedeam pe el și mă gândeam la tine, când ai să fii și tu așa. De, tatătuțule, dacă înveți e spre binele tău. Maică-ta, a prins să se îngrijească de-a binele pentru zilele Crăciunului, când ai să vii acasă și abia te așteaptă.

Acum, iarna ne-a sosit cu totul și gospodăriile sunt liniștite. Sătenii au din belșug toate celea și știu să folosească bine ce au. Că de! acum Dumineca; oamenii noștri după eșirea bisericii, nu mai se îndrumă spre cârciuma grecului Chirilă să-și mai otrăvească sufletul cu rachiu și spirturi.

Ei vin cu toții la școală și acolo Părintele Tudor, dascălul Lică și eu le mai dăm sfaturi, îi învățăm cum să trăiască mai bine și cum să nu sufere lipsă. Și se prind de ei sfaturile, că toate celea le merg în plin. Ei, mai acum câțiva ani, nu făceau oamenii așa, și se grămădeau cu toții la Chirilă și acolo le rămânea toată plata muncii lor. Și o duceau tare rău, eră o pacoste pe capul satului; femeile n'aveau nici o odihnă, copiii erau bătuți, casa nici semăna a casă, eră cum se putea mai rău, mai de plâns. Dar de când a venit în sat oameni ca Părintele Tudor, ca hoerul Niculcea, apoi s'au îndrumat cu toții pe calea cea bună.

Și acum, Bucuraș, uite ce am să fac pentru ziua când, ai să vii acasă de Crăciun. Am să trimet căruța cu caii balani până la gară și o să te aștepte acolo până o să vie trenul și pe urmă vii spre sat, cătând să nu mergi prin pădurea șarpelui, că pe acolo drumul e rău și plin de glod; ci să vii pe șoseaua din dosul satului Plopoasa.

Apoi să vii sănătos și cu bine, tată, pentru sfintele sărbători ale Nașterii Domnului.

D. Ionescu Morel.

FULGI DE ZĂPADĂ

COR PENTRU TREI VOCI EGALE

Peezia din Abecedarul de
Nicolaescu și Teodosiu.

Muzica de:
G. POPESCU-BRĂNEȘTI

1. Fulgi de ză - pa - dă,	în-ce - ti - șor,	Ca flu - tu - ra - șii	se - co - bor.	Ca flu - tu -
2. Și iar - ba fra - ge - dă	'ncol-ți-tă	De ei cu drag e	în - ve - li - tă,	De ei cu
3. Ia - ră se - min - te - le	'ngropa-te	De as - prul ger sunt	a - pă - ra te,	De as - prul
4. Pă - mân - tul gol și	în - se - tat	È în - căl - zit și	a - dă - pat,	È în - căl -

Repede *Soli* *Tuti P.*

	II { se - co - bor,	
	III { la - - - - - la	
III La la la	II { Da!	da
	III { La	la la
	II { în - ve - li - tă,	{ Da!
	III { la - - - - - la	{ La
	II { a - pă - ra - te,	
	III { la - - - - - la	
	II { a - dă - - - - pat,	
	III { la - - - - - la	

ra - șii se — cō — bor.
 drage în — ve — li - tă.
 ger sunt a — pă — ra - te.
 zit și a — dă — pat.

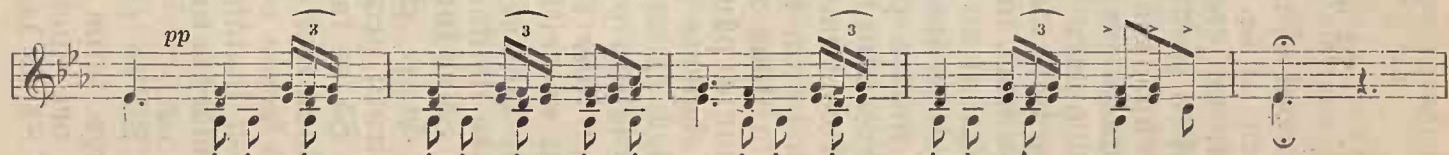
Tra la la la la la la la la la la Tra la la la la la la la la la

da! { se — co — bor.
 la la la.
 la la { în — ve — li - tă.
 la la la.
 { a — pă — ra - te.
 la la la.
 { a — dă — pat.
 la la la.

Tra la la la la la la la Tra la la la la la la la

la Tra la la la la la la la la la la Tra la la la la la la la la

la la la la la la la la la la la la la la la la la

CUM SĂ FIM SĂNĂTOȘI.

Să ne exersăm corpul și mușchii.

Corpul și mușchii au nevoie de un exercițiu zilnic ca să se poată dezvoltă bine, alt-fel se atrofiază, nu crește dă înapoi. Cu exercițiu regulat, făcut cu socoteală, și în raport cu puterea fiecăruia se ocupă gimnastica; prin gimnastică dezvoltăm organele, inspirăm aer mai profund, aducem în coșul nostru mai mult oxigen, mai multă căldură; inima bate mai cu putere și trimite mai mult sânge în țesături, în celule. Tot deauna trebuie să respirăm pe nas și nu pe gură. Ca să exersăm plămânii, trebuie să inspirăm adânc, un aer curat de afară, dela munte, pădure etc. Vom face în fiecare zi câte un exercițiu de zece minute, inspirând lung, aer, până ce vom numără în gând 1, 2, 3, 4, 5, 6 apoi stăm puțin, și dăm drumul aerului, tot așa de încet; a doua zi, vom inspira, până ce vom număra în minte până la 8, a treia zi până la 10, și așa mai departe până la 15: așa că treptal vom putea ajunge ca să hrănim cu aer curat cele mai mici alveole din plămâni. Cetitul cu glas tare, cântecul, la aer liber încă fortifică plămânii.

Un exercițiu gimnastic, fără aparate chiar, se poate face și în casă, după următoarele reguli, în fiecare dimineață:

1) Să se întindă brațele orizontal, înainte de trei zeci de ori, și lateral de două-zeci de ori, apoi zece inspirații profunde

2) Să se facă o mișcare circulară a trunchiului de două-zeci de ori, a mânilor de cinci zeci de ori; după aceea cu mânele lipite de pulpe, să se îndoae corpul înainte de zece ori, apoi la dreapta, stânga și îndărăt, tot de atâtea ori, apoi să se respire de zece ori.

3) Să se ridice câte un picior succesiv, până ajunge talpa la înălțimea, genunchiului opus, de zece ori, apoi să se respire bine de zece ori.

4) Să se lase pe vine de zece ori, cu brațele în-

tinse și gambele apropiate, apoi să se respire de zece ori.

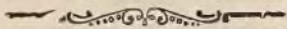
5) Să se ridice brațele drept în sus, și să se facă mișcări circulare înainte și înapoi de câte zece, atingând cu degetele picioarele, apoi să se respire de zece ori.

6) În fine să se facă mișcări cu capul înainte, îndărăt, la dreapta, la stânga și circular de zece ori,

Mersul este un exercițiu gimnastic foarte folositor omului: face corpul mai mlădios și mai sprinten. În timpul mersului regulat și neforțat, punem ordine și lămurire în spirit, împrăștiem nervositățile, stângem supărările și luăm cele mai bune hotărâri; artistul și scriitorul face cele mai bune lucrări. Să ne deprindem a face în fiecare zi preumblări câte două ore, și după fiecare jumătate oră să ne repauzăm zece minute. Să ne preumblăm o oră înaintea prânzului, și dimineața, este cât se poate de folositor. Mersul sau preumblarea trebuie să fie cumpătat, 90 metri pe minut și pasul de 70 centimetri pentru un bărbat.

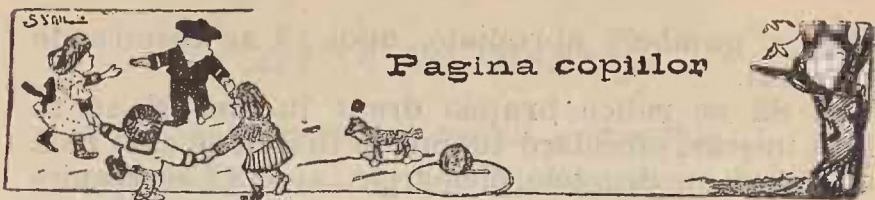
Alergările, jocul de popice, cu mingea, etc. la aer, toate sunt folositoare și întăresc organismul. Dansul din contră, fiind mai mult o plăcere de salon, este vătămător, și poate aduce urmări grave mai ales persoanelor slabe, căci te face să obosești, și să inspiri profund, un aer stricat, un aer cu praf, și cu mulți microbi vătămători, cari se ridică din colțurile salonului și rochiile dansatoarelor.

Dr. Const. An. Macri.

Reviste nouă.

A apărut la Craiova o revistă lunară destinată școlii primare, intitulată „Cestiuni metodice“, sub îngrijirea d-lui *M. Florescu* și *I. Jianu* înstitutori. Abonamentul pe an 5 lei. Redacția Str. 13 Septembrie No. 3 Craiova.

• Fă bine, că bine găsești!

Un om mergea odată cu carul său la câmp. Cum numai să încârneasă la ogorul lui, băgă de seamă că drumul pe unde avea să treacă, era împresurat peste tot de o mulțime de furnici, care călătoreau rând după rând unele după altele, tocmai ca soldații în marș. Omul oprî îndată boii și așteptă până trecură toate furnicile, ca să nu strivească din întâmplare vre-una din ele. El gândi în sine: «E păcat de omorît ființele cu cari a împodobit Dumnezeu pământul, fie ele cât de mici și neînsemnate! Cine știe, cum vine vremea, poate vre-odată pot și ele să-ți fie de ajutor la vre-o nevoie!»

Trecuse dela întâmplarea aceasta mult timp și omul nostru uită cu totul de binele ce-l făcuse el furnicelor.

Venind mai târziu pe locurile acele unde trăia omul despre care e vorba, dușmani, și omul nostru apărându-și în contra lor scumpa sa patrie și avere cu arma în mână, fu de aceștia prins și închis într'un zid puternic, de unde mai târziu avea să fie luat și împușcat de ei, după datina înfricoșată a războiului.

Bietul om își așteptă aice în închisoare clipa cea din urmă. Stând el așa, începî a gândi despre toate câte le-a făcut în viața sa în astă lume cât a trăit, după cum face fiecare muritor înainte de ceasul morții lui. Gândind el așa, își aduse aminte și de furnicile din drum, pe care le-a așteptat să treacă, ca să nu le omoare, fără însă să-i vie în gând că tocmai aceste vor fi mântuirea lui.

Frământându-și el așa creerii cu felurite gânduri, adormi greu, fără să voiască.

După mai multă vreme simți el prin somn, că-l pișcă ceva usturător. Trezindu-se atunci din somn, văzû că din temelia zidului celui puternic, în care erà închis, picau sfârmături mici de țernă și se arată o gaură mică. Privind omul nostru mai bine, văzû o mulțime de furnici care cărau pe întrecutele țărna și lărgiau gaura.

Bucuria lui n'a fost proastă, când a văzut aceasta! Indată începû și el a trage țărână cu amândouă mâinile și a scoate pietre din temelia zidului și în scurtă vreme lărgi gaura așa de tare, încât putû să iasă printr'insa din închisoarea sa, în care îl așteptă moartea.

Cum s'a văzut scăpat, a căzut în genuchi și a mulțămît lui Dumnezeu cu lacrimi în ochi de bucurie. După aceea se ascunse bine și așteptă aici în ascunzișul său, până ce fură izgoniți dușmanii din țara sa.

Pe urmă ieși de aici, se duse la gospodăria lui, pe care o găsi așa cum a lăsat-o, neajfuită de dușmani, și trăi mai departe în pace și liniște. Omul acesta obicinuiă de atunci să zică ori și cui:

«Fă bine, că bine găsești!»

(După broșura: *Istorieare pentru copii*. Partea II-a 1908. Cernăuți).

Vasile Balintescu.

Cărți primite la Redacție.

Preot I. V. Raiculescu, Către Enoriașii săi. A 6-a cărticică. Impărtită gratis. Turnu-Severin. Tipografia Samița și Baraș. 1909. Broș. de 17 pg.

Dr. M. Cealac, Dare de seamă asupra activității medicilor școlari pe anul școlar 1907 — 1908. Din raportul prezentat d-lui Primar al Capitalei. Buc. Tip. «Universala» 1909. Broșură de 42 pag.

D. I. Farcașanu, agronom și M. Lupescu, învățător, Creșterea pomilor, (pe înțelesul țărănimii). Bârlad. Tip. Lupașcu. 1909. Broșură de 58 pag. Prețul 25 bani.

V. Lunkevici, Viața caznică a animalelor, traducere din rusește de dr. I. Dușcian. Biblioteca Românească enciclopedică. Socec No. 62. Prețul 30 bani.

Guy de Maupassant, Petru și Ioan, roman, tradus de N. N. Beldiceanu. Bibl. românească enciclopedică Socec. No. 64 — 67. Prețul 1 leu.

C R O N I C A.

CUM S'A SERBAT SEMICENTENARUL UNIRII

în comunele rurale.

Județul Mehedinți: Bârlogeni Stângăceana.

În seara zilei de 25 Ianuarie a. e., ora 8, s'a făcut o frumoasă serbare, cu teatru școlar, în localul școlii, după programul următor:

Cântece corale («Doina», «Imnul Regal», «Hora Unirii», «Românul», «Ca o zi de primăvară», «Ciobarul»); poezii («Pui de lei», «De pe vremea Fanarioților», «Pocăința bețivului», «Bețivul»); piese («Răsboiul Romanilor cu Dacii», «Unirea țărilor»); dialoguri («Libertatea»); cuvântări ale d-lui *M. Vlădulescu*, învățător, despre vremea Fanarioților, despre libertate, despre unirea principatelor.

Județul Mehedinți: Ciovrânășani.

La ora 10 și jum. Te-Deum în biserica din localitate. Răspunsurile date de corul de adulți și elevi.

La ora 1 și jum. d. a. serbare în localul cel nou al școlii: imnul național; cuvântarea d-lui I. Trandafirescu, învățător; piese de teatru: Intre Mama și surori, piesă națională de M. V. Popescu, Unirea de Gh. D. Mugur, (din Albina); poezii: «*Frații Fărșeroși*», baladă Macedo-Romană, «*Penes Curcanul*»; dialoguri; jocuri: «Hora Unirei», Hora Meseriașilor; poezii și cântece patriotice. Apoi cuvântarea *Pr. C. Ionescu* din Șisești.

Județul Muscel: Leordeni.

La 2 p. m., elevii și elevele școlii, sub conducerea învățătorilor soții Diaconescu, urmași de populație, au pornit la biserică, unde s'a oficiat Te-Deum, dându-se răspunsurile de către corul școlii condus de *dirigintele Diaconescu*. S'au dus apoi la primărie. Aci s'a făcut serbarea: «Trăiască Regele», executat de elevii școlii pe 3 voci; cuvântarea d-lui *Septimiu Mureșeanu*, administrator comunal, cuvântare despre origina poporului român, de d. I. Diaconescu, institutor; coruri și poezii: Pe al nostru steag, Zâna României, Secerișul, Patria, Cântec ostă esc, Românul, Plugar și ostaș, Românul dela Pind, Patru zeci ani de domnie; apoi «Visul României», piesă executată de elevi și Hora Unirei, cântată și jucată de elevii școlii. În fine cuvântări ținute de d-nii *Gh. Isbășescu*, magistrat local și *I. Diaconescu*.

Județul Muscel: Jugur.

La orele 9,30 dim. Te-Deum la biserică, urmat de o cuvântare ocazională citită de preotul *Ștefănescu*.

La școală serbare: «Imnul Regal», piese («Deșteptarea și unirea Țărilor Române» și «Moș Ioan Roată și unirea» publicate în revista «Albina»), danțuri («Hora unirii»).

Județul Neamțu: Pipirig.

Te-Deum la biserică, urmat de o cuvântare a d-lui *V. Vasiliu*. La școală cuvântarea d-lui *Tomescu*; cântece naționale și populare.

Județul Prahova: Drajna-de-sus.

La 10 a. m. Te-Deum la biserică. Corul școlii a cântat răspunsurile.

La 1 și jum. p. m. serbare la școală în prezența a peste 200 săteni: Imnul Național; cuvântarea d-lui *D. Bazilescu*, învățător; a d-lui *Popescu Drajna*, avocat; apoi cântece, recitări, piese de teatru: «Sunt Ro mân cu fală în lume», «Moș Ion Roată» de Mugur. «Pe al nostru steag e scris Unire», Tricolorul, «Trădarea de Patrie», de Căpitanul Bacaloglu; «Hora Unirei.»

Sătenii au plecat prea mulțumiți și mândri de ceea ce au văzut și auzit dela copilașii lor și dela învățătorul *D. Bazilescu*, care de 28 ani a muncit neîntrerupt pentru luminarea poporului, prin știință și înaintarea pe calea economică, înființându-le și conducându-le Banca *Drajna*, care astăzi are 240.000 lei capital cu 1.354 membri.

Județul Prahova: Teșila.

Pe lângă elevii ambelor școli din localitate, a luat parte consiliul comunal și un mare număr de săteni și sătence. Te-Deum, răspunsurile cântate de elevi. Serbare școlară, în localul școlii: d-l *C. Ionescu-Trăisteni*, a vorbit despre «Unire», elevii școlii au jucat piesa «50 de ani dela Unire», au recitat poezii, dialoguri, și au cântat cântece patriotice sub conducerea învăț. *Săndulescu*.

Județul Putna: Câmpurile.

Se știe că în comuna Câmpurile, cătuna Rotilești e înmormântată moș Ioan Roată, deputatul țărânilor în divanul Ad-hoc, pe care nemuritorul Creangă l-a eternizat în cele 2 scrieri ale sale. La mormântul acestui țaran toți au contribuit de s'a ridicat o cruce de marmoră cu o frumoasă inscripție. Disdedimineată, sute de țărani se îndreptau spre biserică din Rotilești unde toți preoții din plasă au oficiat serv. liturgic. Răspunsurile au fost date de corul bisericesc din Soveja sub conducerea maestrului *G. V. Arghir*, învățător.

Preotul *Arghir* din Soveja și învățătorul *N. Răileanu* din Vizantea au ținut predici despre însemnătatea zilei. La mormânt s'a oficiat un parastas spre veșnica lui pomenire, iar inv. *P. Anghel* și *G. Vălcu*, au ținut discursuri ocazionale, scoțând în relief diferite faze din viața cea întru totul morală a lui moș Roată. După amiază și seara s'a dat serbare populară de către școlile din Câmpuri și Soveja: piese «Cinel, Cinel» și moș Ion Roată - cântece; danțuri naționale; cuvântări de d-nii *G. Vălcu*, *G. Arghir* și *N. Răileanu*, inv. și student la Universitatea din Iena.

Familia regală la Sinaia.

În ziua de 20 Aprilie Familia Regală a plecat la Sinaia, unde va lua reședință pentru câțeva vreme.

Asociațiune de comune.

Din inițiativa prefectului județului Vlașca, s'a pornit o frumoasă încercare în acest județ: asocierea comunelor. E vorba ca un număr cât mai mare, chiar toate, dacă vor voi, să formeze un fel de societate între ele ca să ajute în mod reciproc pentru îmbunătățiri de tot felul de cari au nevoie. Se spune că s'au înscris până acum 25 de comune.

Pentru cultura zarzavaturilor.

În județul Olt s'a început o stăruitoare propagandă printre săteni pentru ca să se ocupe cu cultura zarzavaturilor. Administrațiunea județului dă sprijin puternic acestei propagande, care are de scop a procura un însemnat câștig sătenilor noștri, acolo unde împrejurările sunt prielnice și a împiedică eșirea din țară unor importante sume de bani pe fiecare an. În multe comune s'au format asociațiuni în vederea acestui scop.

Starea Semănăturilor.

După telegramele primite ce s'a trimis din provincie, iată cum se prezintă starea timpului și a semănăturilor în săptămâna trecută:

Gorj. — Semănăturile de toamnă se presintă bineșor. Parte din pomi s'au uscat din cauza omizilor din anul trecut, omizi cari s'au ivit și anul acesta în număr foarte mare, deși sătenii au luat la timp măsuri pentru stărpirea lor. Viile bineșor, fructele și islazurile cam slab.

R.-Sărat. — Din cauza lipsei de ploae, în unele localități pământul a făcut coajă, și nu permite grâului să răsară și să crească unde au stagnat apele.

Grânele s'au întors și s'au înlocuit cu alte culturi de primăvară. În com. Greabănu s'au ivit gândaci la rapiță. În plasa Boldu s'au ivit insecte vătămătoare la pomii fructiferi și vii. Locuitorii se ocupă cu aratul și semănatul porumbului. Viile sulfatate și îngropate se presintă bine, celelalte s'au cam uscat.

Suceava. — A fost cald; semănăturile de toamnă în parte bune; aratul se face greu. Suhaturile și fânețele au început a înverzî. Se simte nevoie de ploae.

Vaslui. — A fost rece, apoi cald. A plouat puțin. Semănăturile de toamnă bune. Cele de primăvară se activează. Islazurile bune.

Tutova. — Timpul a fost variabil. La 16 a plouat bineșor. Viile nu promit a fi bune. Arăturile și semănăturile continuă. Fânețele naturale bunășoare. S'au ivit insecte vătămătoare la rapița de pe moșia Mânzați, distrugând pe o întindere de 20 hectare.

Brâila. — Timpul a fost secetos, cu vânt. Se simte nevoie de ploae. Semănăturile se mențin, în câte-va comune s'au ivit gândaci la rapiță.

Prahova. — Timpul frumos. Semănăturile de toamnă promit bună recoltă. Punerea celor de primăvară aproape terminată. Fânețele naturale și cele artificiale frumoase.

Ziar român osândit.

„Gazeta Transilvaniei“, care apare la Brașov și este cel mai vechiu din toate ziarele românești, a fost pedepsită pentru că a publicat un articol în care vorbiă despre drepturile Românilor din Statul unguresc.

Editorul ziarului a fost osândit la 4 luni închisoare.

Nașterea unei prințese în Olanda.

Olandezii sunt bucuroși că, în sfârșit, regina lor, măritată de mai

mulți ani, a dat naștere unui copil : o prințesă. Astfel s'a asigurat moștenirea tronului, căci acolo se pot urca pe tron și femeile, cum este și în Anglia. In alte țări, ca și la noi, numai copiii de parte bărbătească pot ocupa tronul.

Recunoașterea regalității bulgare.

Guvernul Austro Ungariei a recunoscut noul titlu al suveranului bulgar. Ziarele publică o telegramă pe care i-a adresat-o d-l d'Aerenthal, cancelarul Austriei, în care îi comunică aceasta.

Evenimentele din Turcia.

In Turcia se petrecură zilele aceste schimbări mari. Partidul constituțional, așa numiții «Juni Turci», a învins desăvârșit cu regimentele sale și, se vede, neîncrezători în fă-

Fostul Sultan Abdul-Hamid.

găduelile cele nouă pe cari le va fi dat Sultanul că nu va

distruge Constituția, a hotărît să-l detroneze. Au fost însă greutăți mari, căci la ei Sultanul nu este numai capul politic al țării, ci și capul religiunii : el e padișah și calif. S'au gândit că nu este destul ca Parlamentul să pronunțe detronarea lui, ci trebuie ca și corpul preoțesc să se unească, pentru ca nu cumvâ poporul — care ține mult la religiune — să se răscoale și să treacă de partea lui Abdul Hamid.

Mohamed V, noul Sultan.

Au trecut câteva zile de grozave îndoeli. Multe telegrame cu felurite știri s'au publicat de ziarele din toată lumea.

În fine s'a aflat în mod pozitiv că Abdul Hamid a fost detronat și că s'a urcat pe tron fratele său Reșad-Efendi, care a luat numele de *Mohamed al V-lea*. Dăm în No. de față portretele fostului și actualului Sultan. Dăm asemenea și oarecari vederi din partea locului, în special moscheea din Constantinopol Sf. Sofia, unde se va face de-acum înainte *Selamlıkul*. Selamlıkul este slujba ce se oficiază în fiecare Vineri și la care Sultanul — ca șef al Bisericii — trebuie să asiste. Înainte de Abdul Hamid tot la Sf. Sofia se făcea această slujbă, dar fostul Sultan, fiind om foarte temător, a schimbat obiceiul și a decis să se facă ceremonia la o biserică (Hamidië) așezată la doi pași de poarta palatului, astfel ca să nu fie nevoit să străbată orașul.

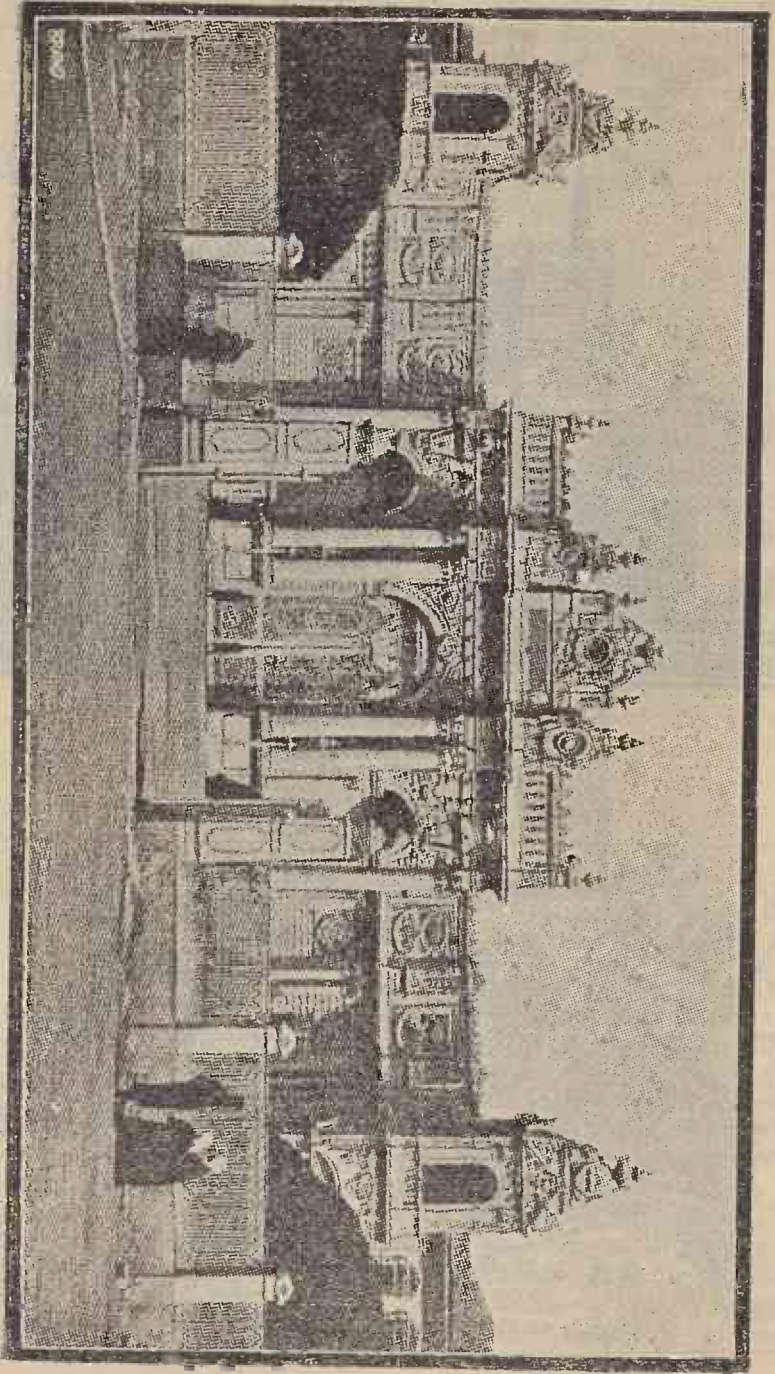

Moscheea Sf. Sofia.

Planul Constantinopolului și al împrejurimilor.

Poarta Palatului Dolmă Bagcè,
(Locuința noului Sultân).

Noul Sultan este om în vârstă: cam de 60 de ani. El a fost până acum disgrățiat, ținut ca și arestat, fiind supravegheat de aproape, pentru că fratele său se teme să nu-l răstoarne. Se spune că este un om învățat, că eră cu tot sufletul partizanul ideilor nouă constituționale și că va domni ca adevărat suveran constituțional.

Abdul Hamid a fost transportat, cu o parte din haremul său, la Salonic, unde a fost așezat într'o vilă, care-i va servi ca închisoare până la sfârșitul vieții.

P a g i n a g l u m e a ț ă .

„După faptă, plată“.

Pungășescu eră un tânăr foarte de treabă, dar aveă cusurul să cam tragă la stânga pe unde puteă... Într'o zi, mergând pe stradă, zărește o bucătăreasă care se întorceă din piață cu coșul încărcat. Trebuie să fi fost multe lucruri bune, căci se vedeă după chipul cum mergeă femeia că eră tare greu.

Cum s'a gândit cinstitul Pungășescu? Dacă am putea să ciupim ceva? E adevărat că stă un gardist colo, dar el stă la colț și n'are să bage de seamă. Zis și făcut... Se aporie binișor de coș și începe să ridice ușurel capacul, vârf mână ca să apuce ceva. In primul moment eră foarte bucuros. Nu mai treceă nimeni pe stradă, gardistul în adevăr nu se uită spre el. De-odată simți că-l strânge cinevã tare de mână ca cu niște clește... Dă să tragă mâna și haț!.. alt clește l-apucă de nas...

Vă închipuiți că a dat un țipăt de durere. Bucătăreasa s'a oprit și s'a întors să vază ce e. Gardistul a alergat și el...

Iar bietul Pungășescu, după ce cu multă greutate au desfăcut picioarele racului de mână și nasul lui, a fost condus la secție, fiind prins când încercă să fure...

După faptă, plată...

Moș Glumici.

„STEUA“

Societatea «*Steua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendința contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Membri al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Somănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier*: Spiru C. Haret, *Ministru, profesor univ. silar*. — *Secretar*: Const. Bănu, *profesor secundar, fost inspector școlar*. — *Membri*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *fost Ministru, profesor univ. silar*; Cristu S. Negoescu, *fost administrator al Casii Școalelor, profesor secundar*; Pompiliu Eliade, *prof. silar univ. silar*. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor*.

Membri înscriși și cotizațiuni platite (urmare).

Lucreția Alexiu (Craiova), 2 lei; Ath. I. Saloviu (Craiova), 2 lei; G. Ionescu (Craiova), 2 lei; Ioana M. Nicolaescu (Craiova), 2 lei; I. Corcovianu (Craiova), 2 lei; Ioan I. Georgescu (Craiova), 2 lei; P. Petruțian (Craiova), 2 lei; I. Barbianu (Craiova), 2 lei; Ana St. Constantinescu (Craiova), 2 lei; Maria P. Ionescu (Craiova), 2 lei; Teodora G. Demetrescu (Craiova), 2 lei; Teodora I. Mitroescu (Craiova), 2 lei; Ana Panait (Craiova), 2 lei; S. Spulbereanu (Craiova), 2 lei; V. Anastasiu (Loco), 5 lei; I. S. Teodoru (Loco), 2 lei; N. Poenaru Z. (Loco) 5 lei; Cocea Ernest (Loco), 2 lei; C. Matzarini (Loco), 3 lei; St. Luchianu (Loco), 2 lei; Dem. Covlăscu (Loco), 2 lei; G. G. Longinescu (Loco), 5 lei; Ghurgon (Loco), 3 lei; Pr. Gh. Despinescu (Bacău), 1 leu; Gh. I. Chelaru (Loco), 2 lei; Eliza Chelaru (Loco), 2 lei; Lucreția Bejenaru (Loco), 2 lei; Ioan Bunescu (Loco), 2 lei; Gr. Teodosiu (Loco), 2 lei; Alex. G. Doinaru (Loco), 2 lei; Fotache Teodorescu (Loco), 2 lei; Aurel Mircea (Craiova), 4 lei; Ștef. Velovan (Craiova), 3 lei; N. Georgescu (Craiova), 4 lei; I. Pășăreanu (Craiova), 3 lei; C. Holban (Craiova), 3 lei; Aurel A. Suci (Craiova), 2 lei; D. Demetrescu (Craiova), 2 lei; I. Bălănescu (Craiova), 2 lei; Ilie Jianu (Craiova), 2 lei; Gh. Protopopescu (Craiova), 2 lei; C. Jianu (Craiova), 2 lei; Auton Simescu (Craiova), 2 lei; Marin Florescu (Craiova), 2 lei; Anastase Georgescu (Craiova), 2 lei; Elevii cl. I ai șc. normale (Craiova), 9,35 lei; Elevii cl. IV. ai șc. normale (Craiova), 3,55 lei; Elevii cl. V. ai șc. normale (Craiova), 2,60 lei; Gh. Adamescu (Loco), 5 lei; N. Chirișescu (Loco), 2 lei; Pavel Chirișescu (Loco), 2 lei; Angela Zamfirescu (Loco), 2 lei;

Numărul membrilor înscriși în cursul anului 1908 este de 1.295, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 15.780 lei.

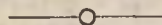
(Va urma în numărul viitor).

„VICTORIA”

Societate anonimă de asigurări generale și reasigurări

IN BUCUREȘTI

— Direcțiunea Generală: 10, Strada Doamnei 10 —

CAPITAL STATUTAR LEI 5.000.000

INTAIA EMISIUNE LEI 1.000.000

SOCIETATEA ASIGURĂ :

- a) contra pagubelor cauzate de Incendiu și Explozie, precum și în contra Tempestei și Ciclonului;
- b) asigurări asupra Vieței și Rentei viagere;
- c) contra pagubelor de Transport maritim, fluvial și terestru;
- d) contra pagubelor cauzate de Grindină la cereale și vii;
- e) contra accidentelor corporale și a consecințelor răspunderii civile;
- f) contra pagubelor provenite din Mortalitatea vitelor;
- g) contra spargerii oglinzilor, geamurilor și firmelor de cristal, etc.

Societatea «VICTORIA» asigură în mod gratuit clădirile în construcțiune până la punerea acoperișului, iar informațiuni mai detaliate a se cere Direcțiunii societății.

Reprezentanța generală București, str. Karagheorghevici, 3.